

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI (czwarta izba)

z dnia 12 stycznia 2005 r. *

W sprawach połączonych od T-367/02 do T-369/02

Wieland-Werke AG, z siedzibą w Ulm (Niemcy), reprezentowana przez adwokatów
S. Grubera oraz F. Grafa von Stoscha,

strona skarżąca,

przeciwko

**Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe
i wzory) (OHIM)**, reprezentowanemu przez T.L. Eichenberga oraz G. Schneidera,
działających w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

mających za przedmiot skargi na trzy decyzje Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM
z dnia 25 września 2002 r. (sprawy R 338/2001-1, R 337/2001-1 i R 335/2001-1)
dotyczące wniosków o rejestrację słownych znaków towarowych SnTEM, SnPUR
i SnMIX jako wspólnotowych znaków towarowych,

* Język postępowania: niemiecki.

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI
WSPÓLNOT EUROPEJSKICH (czwarta izba),

w składzie: H. Legal, prezes, V. Tiili i M. Vilaras, sędziowie,
sekretarz: D. Christensen, administrator,

po zapoznaniu się ze skargami złożonymi w sekretariacie Sądu w dniu 9 grudnia 2002 r.,

uwzględniając połączenie niniejszych spraw dla celów procedury pisemnej, procedury ustnej i wydania wyroku, zgodnie z art. 50 regulaminu Sądu,

po zapoznaniu się z odpowiedzią na skargę złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 28 kwietnia 2003 r.,

po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 17 czerwca 2004 r.,

wydaje następujący

Wyrok

Okoliczności powstania sporu

- 1 W dniu 14 grudnia 1999 r. skarżąca dokonała w Urzędzie Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, str. 1), z późn. zm., trzech zgłoszeń wspólnotowego znaku towarowego.

2 Znaki towarowe objęte zgłoszeniem to oznaczenia słowne SnTEM, SnPUR i SnMIX.

3 Towary, dla których wniesiono o rejestrację, należą do klasy 6 w rozumieniu Porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r., zrewidowanego i zmienionego, i odpowiadają następującemu opisowi:

„Produkty pośrednie z metalu w kształcie arkuszy blachy, taśm, wstęg, drutu, rur, profili, prętów i tym podobnych, w szczególności z metali nieżelaznych, takich jak miedź lub stopy miedzi, pokrytych jedno- lub dwustronnie warstwą metaliczną, w szczególności wykonaną z cyny lub stopu cyny”.

4 Pismami z dnia 10 lutego 2000 r. ekspert poinformował skarżącą, że na podstawie art. 7 ust. 1 lit. b), c) i g) rozporządzenia nr 40/94 zgłoszone oznaczenia nie mogą zostać zarejestrowane, ponieważ stanowią opis towarów, o których mowa w zgłoszeniach, są pozbawione charakteru odróżniającego oraz mogą wprowadzać odbiorców w błąd. Zdaniem eksperta, element „Sn” jest symbolem chemicznym cyny. Natomiast element „TEM” jest jego zdaniem skrótem od używanego w nauce i technice terminu „tempered”, który w dziedzinie stopów oznacza „hartowany”. Zatem znak towarowy SnTEM oznaczałby „tempered tin” (cyna hartowana). Element „PUR” ma oznaczać „czysty”, a zatem znak towarowy SnPUR to „cyna czysta”. Ponadto, zdaniem eksperta, element „MIX” jest równoznaczny z określeniem „mieszanina” w języku niemieckim, a zatem znak towarowy SnMIX oznacza „stop cyny”. Ekspert stwierdził również, że każdy ze zgłoszonych znaków mógł wprowadzać odbiorców w błąd, jako że towary, których dotyczą zgłoszenia, nie są zgodne z tymi wskazówkami.

- 5 Pismem z dnia 3 kwietnia 2000 r. skarżąca przedstawiła uwagi odnośnie do zastrzeżeń eksperta. Ponadto ograniczyła wykaz towarów objętych zgłoszeniem znaku towarowego, rezygnując z drugiego wyrażenia „w szczególności”, poprzedzającego fragment „wykonaną z cyny lub stopu cyny”, wskutek czego wykaz towarów uzyskał następującą postać:

„Produkty pośrednie z metalu w kształcie arkuszy blachy, taśm, wstęg, drutu, rur, profili, prętów i tym podobnych, w szczególności z metali nieżelaznych, takich jak miedź lub stopy miedzi, pokrytych jedno- lub dwustronnie warstwą metaliczną wykonaną z cyny lub stopu cyny”.

- 6 Trzema decyzjami z dnia 7 i 8 lutego 2001 r. ekspert odmówił rejestracji na podstawie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 40/94.
- 7 W dniu 4 kwietnia 2001 r. skarżąca wniosła do OHIM trzy odwołania w trybie art. 57–62 rozporządzenia nr 40/94.
- 8 Decyzjami z dnia 25 września 2002 r. nr R 338/2001-1, R 337/2001-1 i R 335/2001-1 (zwanymi dalej „zaskarżonymi decyzjami”), doręczonymi skarżącej w dniu 10 października 2002 r., Pierwsza Izba Odwoławcza nie uwzględniła odwołań. Co do zasady uznała ona, że skoro w środowiskach specjalistów znaczenie symbolu chemicznego „Sn” oraz skrótów „TEM”, „PUR” i „MIX” jest czytelne, zgłoszone znaki towarowe wskazują, odpowiednio, cynę hartowaną, cynę czystą oraz stop cyny. A zatem według Izby Odwoławczej zgłoszone znaki towarowe stanowią opis towarów, o których mowa we wnioskach o rejestrację, i są pozbawione charakteru odróżniającego w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. c) i b) rozporządzenia nr 40/94.

Żądania stron

9 Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji,
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

10 OHIM wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- oddalenie skargi,
- obciążenie skarżącej OHIM kosztami postępowania.

Co do prawa

11 Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty. Pierwszy z nich oparty jest na naruszeniu art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94. Drugi zarzut wywodzony jest z naruszenia art. 7 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia.

- 12 Należy zatem przystąpić do analizy pierwszego zarzutu.
- 13 Skarżąca nie zgadza się z twierdzeniem, jakoby oznaczenia SnTEM, SnPUR i SnMIX stanowiły wyłącznie opis towarów, o których mowa we wnioskach o rejestrację, i podnosi, że dla środowisk, do których skierowane są te towary, oznaczenia te nie opisują w sposób bezpośredni i konkretny jakości i innych cech wskazanych towarów.
- 14 OHIM utrzymuje, że Izba Odwoławcza w zaskarżonych decyzjach zasadnie odmówiła rejestracji zgłoszonych znaków towarowych.
- 15 Sąd przypomina, że zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 nie są rejestrowane „znaki towarowe, które składają się wyłącznie z oznaczeń lub wskazówek, mogących służyć w obrocie do oznaczania rodzaju, jakości, ilości, przeznaczenia, wartości, pochodzenia geograficznego lub czasu produkcji towaru lub świadczenia usługi, lub innych właściwości towarów lub usług”. Ponadto art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 40/94 stanowi, że „[u]st. 1 stosuje się bez względu na fakt, że podstawy odmowy rejestracji istnieją tylko w części Wspólnoty”.
- 16 Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 stoi na przeszkodzie temu, by oznaczenia lub wskazówki, o których w nim mowa, mogły zostać zastrzeżone na rzecz jednego tylko przedsiębiorstwa z powodu zarejestrowania ich jako znaków towarowych. W ten sposób przepis ten służy realizacji celu leżącego w ogólnym interesie, aby tego rodzaju oznaczenia lub wskazówki mogły być swobodnie i powszechnie używane przez wszystkich (zob. wyrok Trybunału z dnia 23 października 2003 r. w sprawie C-191/01 P OHIM przeciwko Wrigley, Rec. str. I-12447, pkt 31).

- 17 Opisowy charakter znaku towarowego powinien być oceniany z jednej strony w odniesieniu do towarów lub usług, dla których wniesiono o rejestrację [wyroki Sądu z dnia 31 stycznia 2001 r. w sprawie T-135/99 Taurus-Film przeciwko OHIM (Cine Action), Rec. str. II-379, pkt 25, oraz w sprawie T-136/99 Taurus-Film przeciwko OHIM (Cine Comedy), Rec. str. II-397, pkt 25], a z drugiej strony w odniesieniu do sposobu postrzegania przez docelowy krąg odbiorców, który tworzą konsumenci tych towarów i usług [wyrok Sądu z dnia 27 lutego 2002 r. w sprawie T-219/00 Ellos przeciwko OHIM (ELLOS), Rec. str. II-753, pkt 29].
- 18 W niniejszej sprawie należy przede wszystkim zauważyć, że towary, o których mowa we wnioskach o rejestrację, to produkty pośrednie z metali, w szczególności z metali nieżelaznych, w kształcie arkuszy blachy, taśm, wstęg, drutu, rur, profili, prętów i tym podobnych, pokrytych jedno- lub dwustronnie warstwą metaliczną wykonaną z cyny lub stopu cyny.
- 19 Należy zatem uznać, że — z uwagi na specyfikę tych towarów — docelowy krąg odbiorców tworzą specjaliści w dziedzinie metalurgii.
- 20 Zresztą, w zakresie, w jakim specjaliści ci posiadają znajomość terminów i skrótów naukowych zwykle używanych w dziedzinie ich działalności, i to niezależnie od językowego pochodzenia tych terminów i skrótów, stwierdzić należy, że docelowy krąg odbiorców tworzą specjaliści z zakresu metalurgii w różnych krajach Unii Europejskiej.
- 21 Wobec tego, w kontekście stosowania art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 i mając na względzie znaczenie, jakie mają sporne oznaczenia słowne, należy sprawdzić, czy z punktu widzenia docelowego kręgu odbiorców istnieje bezpośredni i konkretny związek między tymi oznaczeniami a towarami lub usługami, dla których wniesiono o rejestrację [zob. podobnie wyrok Sądu z dnia 20 marca 2002 r. w sprawie T-355/00 DaimlerChrysler przeciwko OHIM (TELE AID), Rec. str. II-1939, pkt 28].

- 22 Co do znaczenia zgłoszonych znaków towarowych należy zauważyć, że każde z oznaczeń słownych SnTEM, SnPUR i SnMIX składa się z dwóch odrębnych elementów, to jest „Sn” i, odpowiednio, „TEM”, „PUR” i „MIX”.
- 23 Po pierwsze, bezsporne jest, że wspólny dla wszystkich trzech spornych oznaczeń słownych element „Sn” jest symbolem chemicznym cyny. Wszystkie towary, dla których skarżąca domaga się rejestracji, są pokryte „jedno- lub dwustronnie warstwą metaliczną wykonaną z cyny lub stopu cyny”. Oznacza to, że wszystkie towary, dla których skarżąca domaga się rejestracji, zawierają cynę, a przez to element „Sn” stanowi opis jednej z cech tych towarów.
- 24 Po drugie, należy zbadać znaczenie drugiego elementu składowego każdego z trzech oznaczeń, o których rejestrację wniesiono.
- 25 Zaczynając od elementu „TEM”; odnosi się on — co nie było kwestionowane — do angielskiego słowa „temper” (hartowany), wskazującego na obróbkę termiczną, będącą jedną z cech charakterystycznych rozpatrywanych towarów. Argument skarżącej, zgodnie z którym termin „temper” nie oznacza fizycznych cech towaru, lecz proces jego wytwarzania, nie posiada znaczenia dla sprawy. Wskazanie procesu wytwarzania towaru dotyczy bowiem również jednej z jego cech charakterystycznych.
- 26 Należy zatem uznać, że element „TEM” stanowi opis jednej z cech charakterystycznych towarów, dla których wniesiono o rejestrację.
- 27 Następnie, odnośnie do elementu „PUR”, należy uznać, że również stanowi on opis jednej z cech charakterystycznych towarów, dla których wniesiono o rejestrację, a mianowicie ich „czystości”.

- 28 Element „MIX” zaś, co nie było kwestionowane, wskazuje na „mieszaninę”.
- 29 Element ten stanowi zatem opis jednej z cech charakterystycznych towarów, dla których wniesiono o rejestrację, jako że wskazuje, że towary te lub niektóre z nich są wykonane ze stopu różnych metali.
- 30 Po trzecie, należy przystąpić do analizy znaczenia każdego ze spornych oznaczeń jako całości.
- 31 Przypomnieć należy, że aby znak towarowy utworzony z neologizmu lub słowa powstałego wskutek połączenia elementów mógł zostać uznany za opisowy w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, nie wystarczy stwierdzenie ewentualnego charakteru opisowego w odniesieniu do poszczególnych elementów. Istnienie takiego charakteru powinno być stwierdzone również w odniesieniu do samego neologizmu lub słowa (zob. analogicznie wyroki Trybunału z dnia 12 lutego 2004 r. w sprawie C-265/00 Campina Melkunie, Rec. str. I-1699, pkt 37, oraz w sprawie C-363/99 Koninklijke KPN Nederland, Rec. str. I-1619, pkt 96).
- 32 Znak towarowy utworzony z neologizmu lub słowa powstałego wskutek połączenia elementów, z których każdy stanowi opis cech charakterystycznych towarów lub usług, dla których wniesiono o rejestrację, sam w sobie stanowi opis tych towarów lub usług w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/ 94, chyba że istnieje dostrzegalna różnica między neologizmem lub słowem a zwykłą sumą elementów, które się na nie składają. Oznacza to, że neologizm lub słowo, powstałe wskutek połączenia niezwykłego w odniesieniu do tych towarów lub usług, tworzą wrażenie wystarczająco dalekie od tego, jakie daje zwykły zbiór wskazówek zawartych w elementach, które się na nie składają, w ten sposób, że wykracza poza sumę tych elementów (zob. analogicznie ww. wyrok w sprawie Campina Melkunie, pkt 43, oraz ww. wyrok w sprawie Koninklijke KPN Nederland, pkt 104).

- 33 W niniejszej sprawie, jeśli chodzi o oznaczenia SnTEM i SnPUR, z załączników do niekwestionowanej przez skarżącą odpowiedzi OHIM wynika, że w dziedzinie wyrobów metalowych, których niniejsza sprawa dotyczy, zwykłą praktyką jest, że gdy wskazuje się konkretną cechę surowca użytego w tych wyrobach, po określeniu danego surowca następuje wyjaśniające dopełnienie. Zatem, wbrew twierdzeniom skarżącej, oznaczenia SnTEM i SnPUR nie mogą zostać uznane za wymyślone jednostki leksykalne. Ponadto, jak słusznie zauważył OHIM, przymiotnik „czysty” często jest umieszczany po rzeczowniku, do którego się odnosi, aby uwydatnić tę czystość.
- 34 Zatem ze względu na charakter towarów wskazanych w zgłoszeniu znaku towarowego właściwy krąg odbiorców natychmiast zrozumie oznaczenie słowne SnPUR jako opis towarów wytworzonych z czystej cyny.
- 35 Z uwagi na charakter towarów wskazanych w zgłoszeniu znaku towarowego właściwy krąg odbiorców, to jest specjaliści w dziedzinie metalurgii, zrozumie oznaczenie słowne SnTEM w ten sposób, że oznaczone nim towary wytworzone są z cyny hartowanej. W tym względzie sama skarżąca przyznaje, że „w oznaczeniu tym można dopatrzeć się niejasnej aluzji do obróbki termicznej cyny (»cyna hartowana«)”, lecz uważa, że oznaczenie to nie może być w ten sposób zrozumiane od razu, przed przełożeniem symbolu chemicznego Sn na cynę. W tym miejscu należy stwierdzić, że w odniesieniu do rozpatrywanych towarów środowiska specjalistów są natychmiast w stanie zrozumieć, że „Sn” oznacza cynę. W istocie używanie symboli chemicznych jest powszechne w danym sektorze, co widoczne jest na stronach internetowych, na które powołuje się OHIM, a czego skarżąca nie kwestionuje.
- 36 Jeśli chodzi o oznaczenie słowne SnMIX, ze względu na charakter towarów wskazanych w zgłoszeniu znaku towarowego właściwy krąg odbiorców natychmiast zrozumie, że oznaczenie to stanowi opis towarów wykonanych ze stopu miedzi. Skarżąca nie jest w stanie dowieść, że związek między oznaczeniem SnMIX a towarami, dla których wniesiono o rejestrację, jest zbyt niejasny lub nieoczywisty, by uznać, że sporne oznaczenie jest opisem tych towarów. W istocie dla

scharakteryzowania rozpatrywanych towarów wystarczy sama wskazówka, że chodzi o stop cyny, bez potrzeby ustalania, z jakim metalem czy inną substancją tworzy ona mieszaninę. Podobnie pozbawiony znaczenia jest argument skarżącej, iż wyrażenie „mieszanina cyny” odnosi się do procesu wytwarzania, gdyż proces ten jest jedną z cech charakterystycznych towaru.

37 W konsekwencji należy uznać, że oznaczenia słowne SnTEM, SnPUR i SnMIX stanowią same w sobie opis rozpatrywanych towarów, ponieważ nie istnieje dostrzegalna różnica między tymi oznaczeniami a zwykłą sumą elementów, które się na nie składają. W istocie w odniesieniu do spornych towarów połączenia SnTEM, SnPUR i SnMIX nie mają charakteru niezwykłego (zob. podobnie i analogicznie ww. wyrok w sprawie Campina Melkuni, pkt 41).

38 Co do oznaczenia SnTEM Izba Odwoławcza w pkt 23 decyzji zaskarżonej w sprawie T-367/02 stwierdziła, że w środowiskach specjalistów znane jest znaczenie skrótu „Sn” oraz że „TEM” jest skrótem zwykle używanym w języku angielskim, choć połączenie obu elementów w wyrażeniu SnTEM nie może zostać potwierdzone słownikowo. W pkt 24 zaskarżonej decyzji wskazano, że środowiska specjalistów nie dopatrzą się w oznaczeniu słownym SnTEM „neologizmu sprzecznego z regułami gramatycznymi”, lecz raczej skrótu jasno wskazującego, że chodzi o „tempered tin” (cynę hartowaną). Na tej podstawie Izba Odwoławcza zawarła w pkt 25 zaskarżonej decyzji wniosek, że zgłoszony znak towarowy stanowi zwykły opis rozpatrywanych towarów. Analogiczny tok rozumowania jest przedstawiony w pkt 24–26 decyzji zaskarżonej w sprawie T-368/02 i w pkt 24–26 decyzji zaskarżonej w sprawie T-369/02.

39 W zaskarżonych decyzjach Izba Odwoławcza uznała zatem w istocie, że sporne oznaczenia nie są niezwykłe. Tym samym, wbrew twierdzeniom skarżącej, Izba Odwoławcza nie zlekceważyła zasad ustanowionych wyrokiem Trybunału z dnia 20 września 2001 r. w sprawie C-383/99 P Procter & Gamble przeciwko OHIM, Rec. str. I-6251, dotyczącej słownego znaku towarowego BABY-DRY, pamiętając, że w niniejszej sprawie bezsporne jest, że zgłoszone znaki towarowe nie są wymyślonymi jednostkami leksykalnymi.

- 40 Na koniec, odnośnie do argumentu skarżącej, zgodnie z którym wyrażenia SnTEM, SnpUR i SnmIX nie mogą być używane dla oznaczenia produktów pośrednich jako takich, jednej z ich istotnych cech bądź cechy wynikającej z obróbki, jakiej zostały poddane, wystarczy przypomnieć, że nie jest niezbędne, aby składające się na znak towarowy oznaczenia lub wskazówki, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, były w chwili dokonania zgłoszenia rejestracji rzeczywiście używane do opisu towarów takich jak te, dla których wniesiono o rejestrację, lub cech charakterystycznych tych towarów. Wystarczy, aby te oznaczenia i wskazówki mogły być używane do takich celów (zob. analogicznie ww. wyrok w sprawie Campina Melkunie, pkt 38), co wynika w sposób dostatecznie jasny z dokumentów przedłożonych Sądowi przez OHIM i niepodważanych przez skarżącą. Ta ostatnia nie może również powoływać się na wyrok Sądu z dnia 31 stycznia 2001 r. w sprawie T-193/99 Wrigley przeciwko OHIM (DOUBLEMINT), Rec. str. II-417, uchylony wyżej cytowanym wyrokiem w sprawie OHIM przeciwko Wrigley, ponieważ wystarczy, by dane oznaczenie, przynajmniej w jednym z jego możliwych znaczeń, stanowiło opis właściwości danych towarów lub usług (zob. ww. wyrok w sprawie OHIM przeciwko Wrigley, pkt 32, oraz analogicznie ww. wyrok w sprawie Campina Melkunie, pkt 38).
- 41 Nie można podzielić argumentu skarżącej, zgodnie z którym istnieją inne wyrażenia dla oznaczenia tych samych cech charakterystycznych towarów. Istnienie lub brak synonimów pozwalających oznaczyć te same cechy towarów lub usług wskazanych w zgłoszeniu rejestracji, jest bez znaczenia. W istocie, nawet jeśli art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 przewiduje, że wskazana w nim podstawa odmowy rejestracji zachodzi wówczas, gdy znak złożony jest „wyłącznie” z oznaczeń lub wskazówek mogących służyć do oznaczania cech charakterystycznych danych towarów lub usług, przepis ten nie wymaga jednak, by te oznaczenia lub wskazówki stanowiły wyłączny sposób oznaczania tych cech (zob. analogicznie ww. wyroki w sprawie Campina Melkunie, pkt 42, oraz w sprawie Koninklijke KPN Nederland, pkt 57 i 101).
- 42 Z powyższego wynika, że oznaczenia słowne SnTEM, SnpUR et SnmIX mogą, z punktu widzenia docelowego kręgu odbiorców i w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, służyć do oznaczania podstawowych właściwości towarów należących do kategorii wskazanych we wniosku o rejestrację.

- 43 Tym samym Izba Odwoławcza, uznając, że oznaczenia słowne SnTEM, SnPUR i SnMIX nie podlegają rejestracji jako wspólnotowe znaki towarowe, nie naruszyła art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94.
- 44 Pierwszy zarzut skarżącej należy zatem oddalić bez konieczności przesłuchania świadka, o co skarżąca wnioskowała.
- 45 Odnosnie do drugiego zarzutu należy zauważyć, że jak wynika z art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 40/94, istnienie jednej z bezwzględnych podstaw odmowy rejestracji wystarczy, aby oznaczenie nie mogło zostać zarejestrowane jako wspólnotowy znak towarowy [wyrok Trybunału z dnia 19 września 2002 r. w sprawie C-104/00 P DKV przeciwko OHIM, Rec. str. I-7561, pkt 29; wyroki Sądu z dnia 31 stycznia 2001 r. w sprawie T-331/99 Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld przeciwko OHIM (Giroform), Rec. str. II-433, pkt 30, oraz z dnia 27 listopada 2003 r. w sprawie T-348/02 Quick przeciwko OHIM (Quick), Rec. str. II-5071, pkt 37].
- 46 Ponadto zgodnie z orzecznictwem słowny znak towarowy, który stanowi opis właściwości towarów lub usług w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, jest tym samym w sposób oczywisty pozbawiony charakteru odróżniającego względem samych towarów lub usług w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 (zob. analogicznie ww. wyrok w sprawie Campina Melkunie, pkt 19, oraz ww. wyrok w sprawie Koninklijke KPN Nederland, pkt 86).
- 47 W tych okolicznościach drugi zarzut skarżącej, oparty na naruszeniu art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, nie może zostać uwzględniony.
- 48 W konsekwencji należy oddalić skargę w całości.

W przedmiocie kosztów

- 49 Zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu Sądu kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ skarżąca przegrała sprawę, należy — zgodnie z żądaniem OHIM — obciążyć ją poniesionymi przez niego kosztami.

Z powyższych względów

SĄD (czwarta izba)

orzeka, co następuje:

- 1) Skargi zostają oddalone.**
- 2) Skarżąca zostaje obciążona kosztami postępowania.**

Legal

Tiili

Vilaras

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 12 stycznia 2005 r.

Sekretarz

Prezes

H. Jung

H. Legal